

Dr. Oded Nir

The Zuckerberg Institute for Water Research
The Jacob Blaustein Institutes for Desert Research

I like the atmosphere in Sede Boqer very much. The rising status of Ben-Gurion University as a young university strengthened my decision to come here. As the father of two daughters, I was particularly happy to come to the first Israeli University to elect a woman as its president.

My life before BGU:

I completed my bachelor's degree in Environmental Engineering at the Technion. I got there by accident after my partner began studying architecture there and I had to find something to study in Haifa. I continued directly to doctoral studies under Prof. Ori Lahav, on the topic of desalination using membranes, the chemistry of water, and their effects upon each other. Afterwards, I did a short post-doc at the University of Leuven in Belgium, and a two year post-doc at the University of Aachen in Germany, where I continued to engage in membranal processes. Aachen is near the Dutch border, and we preferred to live in the Dutch town of Maastricht.

A source of inspiration:

The books of Asimov, Tolkien and others, which taught me at a very early age to imagine that there are no limits. Ori, my PhD advisor, instilled in me a passion for water research, taught me and knew when and where to push. My spouse always reminds me to be optimistic and think positively.

An insight from your research:

Membranes are the future. A large part of water treatment processes (and additional processes) can be significantly improved using membrane technologies. It's not a magical solution, but it's pretty close.

Something that doesn't appear on your resume:

Before my military service, I spent a year volunteering at the Nitzana youth village in the western Negev. As part of my work there, I gave tours at the experimental solar site at Sede Boqer. I am coming full circle by returning to Sede Boqer.

When I grow up:

My standard answer as a child, for whatever reason, was astronaut. Today, without a doubt, a researcher.

Lennon or McCartney?
It's like choosing between Mom or Dad. If you mean the period after the Beatles, then Lennon

Winter or summer?
For now, I prefer summer, but ask me again in a year.

Maccabi or Hapoel?
It doesn't matter because the state of sports in Israel is depressing, unfortunately

Mac or PC?
PC. I won't explain in order to spare the feelings of Apple followers (they're a kind of cult)

Facebook or Twitter?
Facebook. I don't believe in communication based on 140 characters

מצאה חן בעיני אווירת העבודה במקום והאווירה במדרשת בן-גוריון. גם המעמד העולה של אוניברסיטת בן-גוריון כאוניברסיטה צעירה חיזק את החלטתי. כאבא לשתי בנות, שמחתי במיוחד להצטרף לאוניברסיטה הישראלית לעמוד בראשה.

לנון או מקארטי?
זה כמו לבחור בין אבא לאמא - אי אפשר. אם מדברים על התקופה שאחרי הביטלס, אז לנון

חורף או קיץ?
כרגע מעדיף קיץ, אבל תשאלו אותי בעוד שנה...

מכבי או הפועל?
לא משנה, כי הספורט בארץ במצב די צעום, אצל

PC או Mac?
PC. לא אמת בכדי לא לרגוע ברגשות חסידי התפוח (הרי זה סוג של כת)

פייסבוק או טוויטר?
פייסבוק. לא מאמין בתקשורת המבוססת על 140 תווים

החיים שלי לפני אב"ג:

את התואר הראשון עשיתי בהנדסת הסביבה בטכניון, הגעתי לשם די במקרה לאחר שזוגתי התחילה ללמוד אדריכלות בטכניון והייתי חייב ללמוד משהו בחיפה. המשכתי בטכניון במסלול ישיר לדוקטורט אצל פרופ' אורי להב, בנושא התפלת מים באמצעות ממברנות, כימיה של המים ואיך הם משפיעים זה על זה.

אחרי הדוקטורט יצאתי לפוסט-דוקטורט קצר באוניברסיטת לובן בבלגיה ולפוסט-דוקטורט של שנתיים באוניברסיטת אאכן בגרמניה, שם המשכתי לעסוק בתהליכים ממברנליים מזוויות שונות. אאכן נמצאת ליד הגבול עם הולנד ואנחנו העדפנו לגור בעיר ההולנדית הקרובה, מאסטריכט.

מקור השראה:

אציין את הספרים של אסימוב, טולקין ועוד, שלימדו אותי בשלב מוקדם מאוד שלדמיון אין גבולות. אורי, המנחה שלי לדוקטורט, שהכניס בי את התשוקה לתחום המחקר, לימד אותי וידע לדחוף איפה שצריך. בת זוגי שמזכירה לי תמיד להיות אופטימי ולחשוב באופן חיובי.

תובנה שלי מתחום המחקר שלי:

ממברנות הן העתיד. חלק גדול מתהליכי הטיפול במים (ועוד תהליכים) ניתנים לשיפור משמעותי בעזרת טכנולוגיות ממברנליות. זה לא פתרון קסם, אבל זה די קרוב.

משהו שלא כתוב ב-CV שלי:

לפני הצבא עשיתי שנת שירות בכפר הנוער ניצנה, בנגב המערבי. במסגרת העבודה שם הדרכתי סיורים באתר הניסיונות הסולארי במדרשת בן-גוריון. כך שהחזרה לשדה בוקר כחוקר היא סגירת מעגל עבורי.

כשאהיה גדול:

התשובה הקבועה שלי בתור ילד היתה, משום מה, אסטרונאוט. היום, ללא ספק, חוקר.